

Ο INDRIDASON ΑΝΗΚΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ NESBO ΚΑΙ ΤΗ LACKBERG
ΣΤΗΝ ΝΤΡΙΜ ΤΙΜ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ.

ECONOMIST

**ARNALDUR
INDRIÐASON
ΦΟΡΜΟΛΗ**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΧΙΛΑΝΤΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

PEŪKIABIK
2001

Οι λέξεις ήταν γραμμένες με μολύβι σ' ένα κομμάτι χαρτί ακουμπισμένο πάνω στο πτώμα. Τρεις λέξεις, ακατανόητες στον Έτλεντουρ.

Το πτώμα ανήκε σ' έναν άνδρα γύρω στα εβδομήντα. Ήταν πεσμένος στο πάτωμα στο δεξί του πλευρό, δίπλα στον καναπέ του μικρού καθιστικού, ντυμένος με γαλάζιο πουκάμισο και μπεζ κοτλέ παντελόνι. Στα πόδια του φορούσε παντόφλες. Τα αραιά γκριζα μαλλιά του ήταν λερωμένα με αίματα από τη μεγάλη πληγή στο κεφάλι του. Στο πάτωμα, όχι πολύ μακριά από το πτώμα, βρισκόταν ένα μεγάλο γυάλινο τασάκι με κοφτερές γωνίες, κι αυτό λερωμένο με αίματα. Το τραπεζάκι του καθιστικού ήταν αναποδογυρισμένο.

Το διαμέρισμα βρισκόταν στο υπόγειο ενός διώροφου κτιρίου στο Νορδουρμίρι, μέσα σ' έναν μικρό κήπο περικλειστο από τις τρεις πλευρές μ' έναν πέτρινο τοίχο. Τα φύλλα των δέντρων είχαν πέσει και σχημάτιζαν ένα παχύ χαλί στο χώμα, τα ροζιασμένα κλαδιά υψώνονταν στον σκοτεινό ουρανό. Οι άνδρες του Τμήματος Ανθρωποκτονιών του Ρέικιαβικ έφτασαν στο διαμέρισμα ακολουθώντας το χαλικόστρωτο δρομάκι του γκαράζ. Περιέμεναν τον ιατροδικαστή για να υπογράψει τη ληξιαρχική πράξη θανάτου. Σύμφωνα με την αναφορά, το πτώμα είχε βρεθεί πριν από δεκαπέντε λεπτά περίπου. Ο Έτλεντουρ, επιθεωρητής της αστυνομικής δύναμης του Ρέικιαβικ, ήταν από τους πρώτους

που έφτασαν στη σκηνή του εγκλήματος. Από στιγμή σε στιγμή περίμενε να φτάσει ο συνεργάτης του Σίγουρδουρ Όλι.

Το σούρουπο του Οκτώβρη απλωνόταν πάνω από την πόλη και η βροχή τη μαστίγωνε με τη βοήθεια του φθινοπωρινού ανέμου. Κάποιος είχε ανάψει το πορτατίφ που βρισκόταν σ' ένα τραπεζάκι του καθιστικού κι έριχνε το μελαγχολικό φως του στον χώρο. Πέραν αυτού, κανείς δεν είχε αγγίξει τίποτα άλλο. Οι άνδρες της Σήμανσης έστηναν δυνατούς προβολείς νέον σ' ένα τρίποδο, για να φωτίσουν το διαμέρισμα. Ο Έτλεντουρ επισήμανε τη βιβλιοθήκη και τα ταλαιπωρημένα έπιπλα, το αναποδογυρισμένο τραπεζάκι, ένα παλιό γραφείο σε μια γωνιά, το χαλί στο πάτωμα, τα αίματα στο χαλί. Το καθιστικό επικοινωνούσε με την κουζίνα: μια άλλη πόρτα οδηγούσε σ' ένα πρόχειρο καθιστικό και σ' έναν μικρό διάδρομο όπου υπήρχαν δύο δωμάτια και η τουαλέτα.

Η αστυνομία είχε ειδοποιηθεί από τον γείτονα που έμενε στο πάνω πάτωμα. Γυρίζοντας στο σπίτι του το απόγευμα, μαζί με τα δύο αγοράκια του, παραξενεύτηκε βλέποντας την πόρτα του υπογείου ορθάνοιχτη. Στάθηκε στο κατώφλι του διαμερίσματος και φώναξε στον γείτονα για να τον ρωτήσει αν ήταν μέσα. Δεν του απάντησε κανείς. Πλησίασε κι άλλο και ξαναφώναξε, χωρίς να πάρει καμία απάντηση και πάλι. Παρότι ζούσε με την οικογένειά του στον πάνω όροφο αρκετά χρόνια, δεν γνώριζε καλά τον ηλικιωμένο που έμενε στο υπόγειο. Ο μεγαλύτερος γιος, εννέα ετών, λιγότερο επιφυλακτικός από τον πατέρα του, μπήκε σαν αστραπή στο καθιστικό του γείτονα. Το παιδί επέστρεψε αμέσως λέγοντας ότι στο διαμέρισμα υπήρχε ένας πεθαμένος, αλλά δεν φάνηκε ιδιαίτερα αναστατωμένο.

«Πολλές ταινίες βλέπεις» είπε ο πατέρας στο αγοράκι και μπήκε προσεκτικά στο διαμέρισμα, όπου αντίκρισε τον γείτονα του νεκρό στο πάτωμα του καθιστικού.

Ο Έτλεντουρ ήξερε το όνομα του νεκρού. Ήταν γραμμένο στο κουδούνι. Εντούτοις, για να αποφύγει τον κίνδυνο να γελοιοποιηθεί, φόρεσε ένα ζευγάρι λεπτά λαστιχένια γάντια και φάρεψε το πορτοφόλι του άνδρα από το σακάκι που κρεμόταν σ' έναν γάντζο, δίπλα στην εξώπορτα. Βρήκε μια κάρτα μισθοδοσίας με φωτογραφία, στο όνομα Χόλμπεργκ, εξήντα εννιά ετών. Νεκρός στο σπίτι του. Δολοφονημένος, κατά πάσα πιθανότητα.

Ο Έτλεντουρ άρχισε να τριγυρίζει στο διαμέρισμα θέτοντας τις απλούστερες ερωτήσεις. Αυτή ήταν η δουλειά του: να ερευνά το προφανές. Οι άνδρες της Σήμανσης ασχολούνταν με τα ανεξήγητα. Δεν διέκρινε ίχνη διάρρηξης, ούτε στα παράθυρα ούτε στις πόρτες. Η πρώτη εντύπωση ήταν ότι ο άνδρας άνοιξε ο ίδιος την πόρτα στον δολοφόνο του. Μπαίνοντας μέσα, οι γείτονες του πάνω ορόφου είχαν αφήσει πατημασιές λόγω της βροχής σε όλο τον προθάλαμο και στο χαλί του καθιστικού· το ίδιο θα πρέπει να έκανε κι ο δολοφόνος. Εκτός κι αν έβγαλε τα παπούτσια του στην εξώπορτα. Ο Έτλεντουρ σκέφτηκε ότι μάλλον ήταν πολύ βιαστικός για να σκεφτεί να βγάλει τα παπούτσια του.

Οι άνδρες της Σήμανσης είχαν φέρει μια ηλεκτρική σκούπα για να μαζέψουν κάθε κομματάκι και σωματίδιο που θα αποτελούσε στοιχείο. Έψαχναν για δακτυλικά αποτυπώματα και λάσπες που δεν θα έπρεπε να είναι στο σπίτι. Έψαχναν για οτιδήποτε άσχετο με τον χώρο. Κάτι που να άφησε την καταστροφή στο πέρασμά του.

Απ' ό,τι έβλεπε ο Έτλεντουρ, το θύμα δεν είχε φερθεί πολύ φιλόξενα στον επισκέπτη του. Δεν είχε φτιάξει καφέ. Ήταν φανερό ότι η καφετιέρα στην κουζίνα δεν είχε χρησιμοποιηθεί για αρκετή ώρα. Ούτε τσάι τού είχε προσφέρει, δεν είχε βγάλει φλιτζάνια από το ντουλάπι. Τα ποτήρια ήταν ανέγγιχτα στη θέση τους. Ο νεκρός ήταν άνθρωπος της τάξης. Όλα ήταν καθαρά

και τακτοποιημένα. Ίσως να μη γνώριζε καλά τον δολοφόνο του. Ίσως ο επισκέπτης να του επιτέθηκε χωρίς προλόγους, αμέσως μόλις άνοιξε την πόρτα. Χωρίς να βγάλει τα παπούτσια του.

Μπορείς να σκοτώσεις έναν άνθρωπο φορώντας μόνο τις κάλτσες σου;

Ο Έτλεντουρ κοίταξε τριγύρω και πίεσε τον εαυτό του να οργανώσει τις σκέψεις του.

Σε κάθε περίπτωση, ο επισκέπτης πρέπει να ήταν βιαστικός. Δεν είχε μπει καν στον κόπο να κλείσει την πόρτα πίσω του. Η επίθεση η ίδια φανέρωνε βιασύνη, σαν να είχε γίνει στα καλά καθούμενα και χωρίς προειδοποίηση. Δεν υπήρχαν ίχνη συμπλοκής στο διαμέρισμα. Προφανώς, το θύμα είχε πέσει αμέσως στο πάτωμα, χτύπησε το τραπεζάκι και το αναποδογύρισε. Εκ πρώτης όψεως, όλα τα άλλα έμοιαζαν ανέγγιχτα. Ο Έτλεντουρ δεν έβλεπε σημάδια ληστείας. Όλα τα ντουλάπια ήταν καλά κλεισμένα, τα συρτάρια το ίδιο, ένας σχετικά καινούργιος υπολογιστής κι ένα παλιό στερεοφωνικό βρισκονταν στη θέση τους, το σακάκι του θύματος στον γάντζο δίπλα στην εξώπορτα περιείχε το πορτοφόλι του, μ' ένα χαρτονόμισμα των δύο χιλιάδων κορονών και δύο τραπεζικές κάρτες, μία για ανάληψη και μία πιστωτική.

Ήταν λες και ο δολοφόνος άρπαξε το πρώτο πράγμα που βρήκε πρόχειρο και χτύπησε τον άνδρα στο κεφάλι. Το τασάκι ήταν από χοντρό πράσινο γυαλί και ζύγιζε ενάμισι κιλό το λιγότερο, σκέφτηκε ο Έτλεντουρ. Ένα βολικό φονικό όπλο. Ήταν απίθανο να το είχε φέρει μαζί του ο δολοφόνος και να το παράτησε στο καθιστικό, μες στα αίματα.

Αυτά ήταν τα προφανή στοιχεία: Το θύμα άνοιξε την πόρτα και κάλεσε τον επισκέπτη να μπει ή τουλάχιστον τον συνόδευσε ως το καθιστικό. Κατά πάσα πιθανότητα, γνώριζε τον επισκέπτη του, αλλά όχι υποχρεωτικά. Ο δολοφόνος επιτέθηκε στο θύμα,

το χτύπησε με το τασάκι πολύ δυνατά και στη συνέχεια έφυγε βιαστικά, αφήνοντας ανοιχτή την εξώπορτα. Τόσο απλό.

Εκτός από το μήνυμα.

Ήταν γραμμένο σε μια σελίδα Α4 με γραμμές, που έμοιαζε να έχει σκιστεί από σπιράλ σχολικό τετράδιο· το μόνο στοιχείο ότι ένας φόνος εκ προμελέτης είχε διαπραχθεί στο διαμέρισμα. Υπονοούσε ότι ο επισκέπτης είχε μπει στο σπίτι με ξεκάθαρο σκοπό να σκοτώσει, δεν τον είχε καταλάβει αιφνιδίως μια ακαταμάχητη δολοφονική παρόρμηση. Είχε μπει στο διαμέρισμα με την πρόθεση να διαπράξει φόνο. Είχε γράψει ένα μήνυμα. Τρεις λέξεις που δεν έβγαζαν νόημα. Μήπως είχε γράψει το μήνυμα πριν μπει στο σπίτι; Άλλη μια προφανής απορία που χρειαζόταν απάντηση. Ο Έτλεντουρ πήγε στο γραφείο στη γωνία του καθιστικού που ήταν σκεπασμένο από ανάκατα έγγραφα, λογαριασμούς, φακέλους και χαρτιά. Πάνω σ' όλα αυτά ήταν ακουμπισμένο το σπιράλ τετράδιο από το οποίο ήταν σκισμένη μια σελίδα. Έψαξε το μολύβι που μπορεί να χρησιμοποιήθηκε για να γραφτεί το μήνυμα, αλλά δεν το βρήκε. Κοιτώντας γύρω από το γραφείο, το εντόπισε πεσμένο κάτω. Δεν ακούμπησε τίποτα. Κοίταζε και σκεφτόταν.

«Δεν είναι ένας τυπικός ισλανδικός φόνος;» ρώτησε ο επιθεωρητής Σίγουρδουρ Όλι, ο οποίος είχε μπει στο υπόγειο χωρίς να τον πάρει είδηση ο Έτλεντουρ και τώρα στεκόταν δίπλα στο πτώμα.

«Τι πράγμα;» είπε ο Έτλεντουρ, βυθισμένος στις σκέψεις του.

«Ένας γελοίος και άσκοπος φόνος, χωρίς την παραμικρή προσπάθεια από μεριάς του δολοφόνου να αλλάξει τα στοιχεία ή να κρύψει τις αποδείξεις».

«Ναι» είπε ο Έτλεντουρ. «Ένας άθλιος ισλανδικός φόνος».

«Εκτός αν έπεσε στο τραπέζι και χτύπησε το κεφάλι του

στο τασάκι» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. Μαζί του ήταν η συνεργάτιδά τους, η Έλινμποργκ. Ο Έτλεντουρ προσπαθούσε να μη δίνει σημασία στις κινήσεις των αστυνομικών, των ανδρών της Σήμανσης και των νοσοκόμων όσο τριγύριζε στο σπίτι, με το κεφάλι κατεβασμένο, φορώντας ακόμη το καπέλο του.

«Και πέφτοντας έγραψε ένα ακατανόητο μήνυμα;» είπε ο Έτλεντουρ.

«Ίσως να το κρατούσε στα χέρια του».

«Βγάζεις κανένα νόημα από το μήνυμα;»

«Ίσως εννοεί τον Θεό» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Η τον δολοφόνο, δεν ξέρω. Η έμφαση στην τελευταία λέξη μου κινεί την περιέργεια. ΑΥΤΟΣ με κεφαλαία γράμματα».

«Δεν μου φαίνεται να γράφτηκε βιαστικά. Η τελευταία λέξη είναι γραμμένη καθαρά και με κεφαλαία γράμματα, οι δύο πρώτες όμως με μικρά και καλλιγραφικά. Ο επισκέπτης δεν βιαζόταν όταν το έγραφε. Αλλά δεν έκλεισε την πόρτα πίσω του. Τι σημαίνει αυτό; Επιτίθεται στο θύμα και το σκάει, αλλά γράφει ένα αινιγματικό σημείωμα σ' ένα χαρτί και μπαίνει στον κόπο να τονίσει την τελευταία λέξη».

«Πρέπει να αναφέρεται σ' αυτόν» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Στον νεκρό, εννοώ. Δεν μπορεί να αναφέρεται σε κανέναν άλλο».

«Δεν ξέρω» είπε ο Έτλεντουρ. «Ποιο το νόημα να αφήσει ένα τέτοιο μήνυμα και να το ακουμπήσει πάνω στο πτώμα; Τι προσπαθεί να πει μ' αυτό; Μας λέει κάτι; Ο δολοφόνος μιλάει στον εαυτό του; Μιλάει στο θύμα;»

«Κάποιος παλαβός» είπε η Έλινμποργκ, σκύβοντας να πιάσει το μήνυμα. Ο Έτλεντουρ τη σταμάτησε.

«Μπορεί να ήταν περισσότεροι από ένας» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Αυτοί που του επιτέθηκαν, εννοώ».

«Θυμήσου να φορέσεις τα γάντια σου, Έλινμποργκ» είπε ο

Έτλεντουρ, σαν να μιλούσε σε παιδί. «Μην καταστρέφεις τις αποδείξεις».

«Το μήνυμα γράφτηκε στο γραφείο εδώ πέρα» πρόσθεσε, δείχνοντας τη γωνία όπου βρισκόταν το έπιπλο. «Το χαρτί σίστηκε από σχολικό τετράδιο που ανήκε στο θύμα».

«Θα πρέπει να ήταν περισσότεροι από ένας» επανέλαβε ο Σίγουρδουρ Όλι, νιώθοντας ότι είχε εντοπίσει μια ενδιαφέρουσα παράμετρο.

«Ναι, πράγματι» είπε ο Έτλεντουρ. «Ίσως».

«Πολύ ψύχραιμος ο τύπος» είπε ο Σίγουρδουρ Όλι. «Πρώτα σκοτώνεις έναν ηλικιωμένο και μετά κάθεται και γράφει ένα σημείωμα. Δεν χρειάζεται ατσάλινα νεύρα αυτό; Και δεν είναι το απόλυτο καθαράμα όποιος κάνει κάτι τέτοιο;»

«Η ατρόμητος» είπε η Έλινμποργκ.

«Η κάποιος που πάσχει από το σύνδρομο του Μεσσία» είπε ο Έτλεντουρ.

Έσκυψε για να πιάσει το σημείωμα και το μελέτησε σιωπηλός.

Από πολύ σοβαρή περίπτωση συνδρόμου του Μεσσία, σκέφτηκε.

Ένας άντρας βρίσκεται δολοφονημένος στο διαμέρισμά του στο Ρέικιαβικ. Τα μόνα στοιχεία που υπάρχουν είναι ένα κρυπτικό σημείωμα πάνω στο πτώμα και η φωτογραφία του τάφου ενός νεαρού κοριτσιού. Ανατρέχοντας στο παρελθόν του νεκρού ο επιθεωρητής Έτλεντουρ ανακαλύπτει ότι πριν από σαράντα χρόνια το θύμα είχε κατηγορηθεί για ένα αποκρουστικό έγκλημα για το οποίο όμως δεν είχε καταδικαστεί. Μήπως τον είχε στοιχειώσει το παρελθόν του;

Καθώς ο Έτλεντουρ παλεύει να χτίσει τη σχέση του με τη δυστυχισμένη κόρη του, η έρευνα θα τον οδηγήσει στο Ερευνητικό Κέντρο Γενετικής της Ισλανδίας όπου θα ανακαλύψει κάποια πολύ ανησυχητικά μυστικά που είναι ακόμα ζοφερότερα από τον φόνο ενός ηλικιωμένου άντρα.

**Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΕΤΛΕΝΤΟΥΡ
ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ,
ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ *MÝRIN*.**

Ένα συναρπαστικό παράθυρο σε έναν ανοίκειο κόσμο
καθώς και ένα πρωτότυπο και δυσεπίλυτο μυστήριο.

VAL MCDERMID, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Μια ανατριχιαστική ισλανδική σάγκα της εποχής
του DNA. Αυτό το λιτά γραμμένο, χειρουργικά ακριβές
βιβλίο λειτουργεί σε πολύ βαθύτερο επίπεδο
απ' ό,τι τα περισσότερα αστυνομικά μυθιστορήματα.

INDEPENDENT

ISBN 978-618-03-1281-2

9 786180 312812

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81281